جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۴۶۰ | چهارشنبه ۵ آذر ۱۴۰۴ | ۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۱:۵۲ |
غروب آفتاب: ۱۶:۵۲ | اذان مغرب: ۱۷:۱۲ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۰۷ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۳ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۲ |

دیده‌بان

«پرس‌تی‌وی» سرویس عبری خود را راه‌اندازی کرد

معاونت برون‌مرزی صداوسیما از راه‌اندازی سرویس جدید پرس‌تی‌وی به زبان عبری خبر داد.

سرویس جدید پرس‌تی‌وی با عنوان «پرس‌تی‌وی عبری» فعالیت خود را آغاز کرده است که در نخستین مرحله به صورت متمرکز در شبکه‌های اجتماعی حضور خواهد داشت و محتوای خبری، تحلیلی و چندرسانه‌ای ویژه مخاطبان عبری‌زبان منتشر خواهد کرد. بر اساس اعلام معاونت برون‌مرزی، مأموریت اصلی این شبکه «ایجاد دسترسی مخاطبان عبری‌زبان به روایت‌های مستقل و معتبر از تحولات منطقه و جهان» عنوان شده است. این درحالی است که فضای رسانه‌ای عبری در سال‌های اخیر با محدودیت و سانسور گسترده مواجه بوده و راه‌اندازی این سرویس می‌تواند مسیر تازه‌ای برای دسترسی مستقیم مخاطبان به اطلاعات و تحلیل‌های متفاوت فراهم کند. احمد نوروزی، معاون برون‌مرزی رسانه ملی، در پیام رسمی خود به زبان عبری با اشاره به شرایط رسانه‌ای در سرزمین‌های اشغالی اظهار کرد: در طول جنگ با ایران، رژیم اسرائیل بالاترین سطح سانسور را بر رسانه‌های عبری اعمال کرد. آنها از آگاهی نسبت به واقعیت هراس دارند و پرس‌تی‌وی عبری حقایق پنهان‌شده را آشکار خواهد کرد. سرویس عبری پرس‌تی‌وی برنامه‌های گسترده‌ای برای تولید ویدئوهای کوتاه، برنامه‌های تحلیلی و گزارش‌های ویژه به زبان عبری دارد.

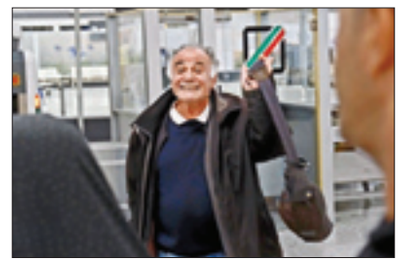

آلفرد یعقوب‌زاده میهمان ویژه جشنواره جهانی فیلم فجر

آلفرد یعقوب‌زاده، عکاس برجسته و مطرح در عرصه بین‌الملل، میهمان ویژه چهل‌وسومین جشنواره جهانی فیلم فجر است.

یعقوب‌زاده به عنوان داور بخش عکس و ویدئوی چهل و سومین دوره جشنواره، در ایران حضور دارد. او یکی از برجسته‌ترین و تأثیرگذارترین عکاسان حوزه جنگ در ایران و جهان است که علاوه بر فعالیت در این حوزه در زمینه عکاسی خبری و مستند اجتماعی نیز از چهره‌های شناخته شده محسوب می‌شود. نمایشگاه‌های متعددی از آثار یعقوب‌زاده در اقصی نقاط جهان برگزار شده است. در مدت‌زمان حضور یعقوب‌زاده در جشنواره، علاوه بر اینکه او مسئولیت داوری آثار را برعهده دارد، نمایشگاهی از آثارش هم برگزار می‌شود که شامل ۴۷ عکس از جنگ‌های مختلف جهان از جمله هشت سال دفاع مقدس و جنگ غزه است. این آثار برای عموم در معرض نمایش قرار خواهند گرفت. یعقوب‌زاده کارگاه آموزشی برای علاقه‌مندان به عکاسی هم برگزار خواهد کرد تا تجارب و دانش خود را در اختیار جامعه عکاسی ایران قرار دهد. جشنواره جهانی فیلم فجر به دبیری سید روح‌الله حسینی از پنجم تا دوازدهم آذر در هنرشهر آفتاب شیراز برگزار می‌شود.

پیکر هادی مرزبان تشییع شد

پیکر هادی مرزبان، کارگردان پیشکسوت تئاتر و سینمای ایران، صبح دیروز از مقابل تالار وحدت تشییع شد.

پیکر هادی مرزبان، کارگردان پیشکسوت تئاتر و سینمای ایران با حضور چهره‌های هنری کشورمان از مقابل تالار وحدت تشییع شد. علی نصیریان در آغاز این مراسم گفت: «هادی مرزبان از هنرمندانی بود که پیش از انقلاب، به عنوان فارغ‌التحصیل تئاتر به شهرستان‌ها می‌رفت تا هنرجویان شهرستانی را آموزش دهد. نصیریان افزود: یادم هست با یکی از همین گروه‌های شهرستانی، نمایشی را به آلمان بردیم. آلمانی‌ها از اجرای بچه‌های ایران شگفت‌زده شده بودند. آقای مرزبان در آن سال‌ها بسیار خدمت کرد. بعد از انقلاب هم بیشترین نمایشنامه‌های اکبر رادی را او روی صحنه برد. در یکی از همین نمایش‌ها، من هم بازی می‌کردم. روزی او را در لابی دیدم، پریشان بود. گفت نمایشمان را توقیف کرده‌اند و دلیل این توقیف را بیان حرف‌های زشت عنوان کرده بودند. مرزبان هنرمندی فعال و پرتلاش بود و کارش را همیشه با دقت و جدیت انجام می‌داد.

حکمت

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم:

به یقین خداوند با خشم فاطمه به خشم می‌آید و با خشنودی او خشنود می‌شود.

بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۳۲۰

نما | حسین کشتکار

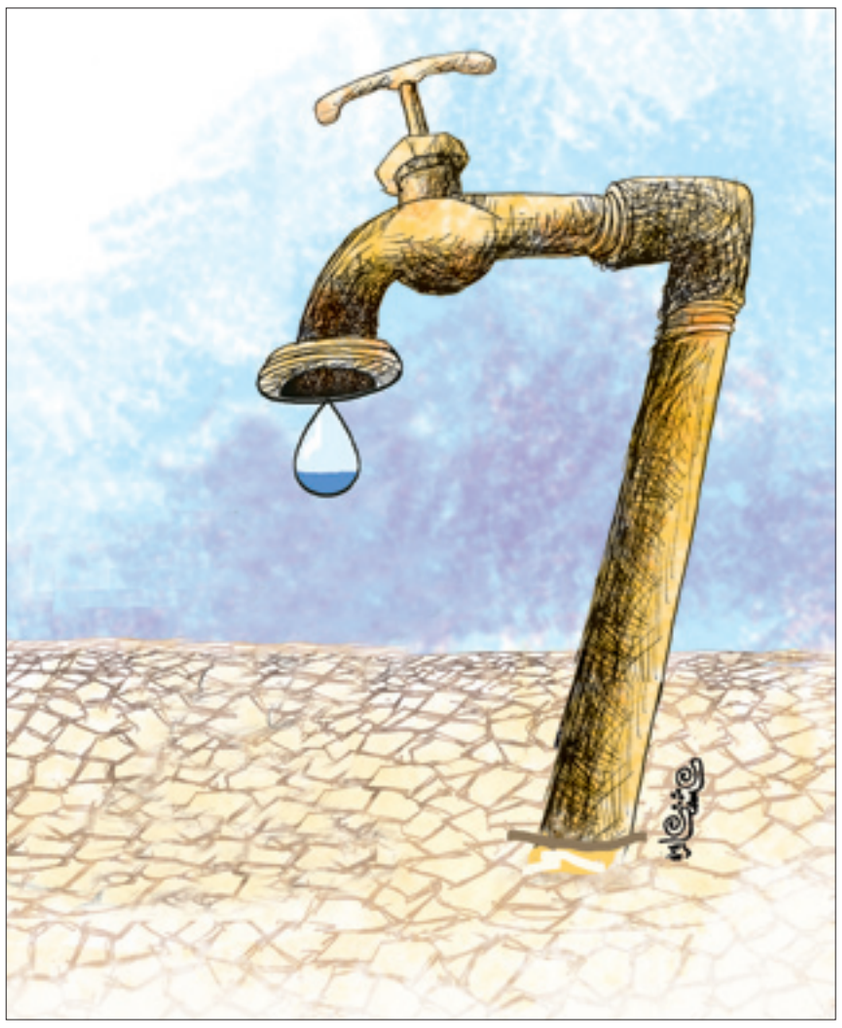

اصغر نعیمی در فیلم جدیدش با رویکردی شعاری و کمدی سطحی به موضوع فرزندآوری می‌پردازد

«دو روز دیرتر» نمی‌تواند مخاطب را قانع کند

■ **احمد محمدتبریزی**

مخاطب امروز، برخلاف دهه‌های گذشته، با انبوهی از فیلم‌ها و محتواها در رسانه‌های مختلف و متعدد مواجه است و فیلمسازان و کارگردانان باید با دقت و حساسیت بیشتری برای این مخاطب فیلم بسازند. در چنین زمانه و شرایطی برخی سینماگران همچنان سهل و آسان با سینما و مخاطب‌شان برخورد می‌کنند و با کلیشه‌سازی دنبال بیان حرف‌ها و دغدغه‌هایشان هستند.

■ **هدر دادن سوژه‌ها**

در حالی که «فرزندآوری» و «بحران جمعیتی» به سوژه‌ای حساس و استراتژیک برای کشور تبدیل شده و باید با ظرافت‌های هنری خاصی مردم را نسبت به این مسئله آگاه کرد و از مخاطراتش گفت، در فیلم‌های سینمایی هنوز حرف‌های کلیشه‌ای، گل‌درشت و بدون اثر گفته می‌شود تا هزینه‌های ساخت چنین فیلم‌هایی به هدر برود. فیلم سینمایی «دو روز دیرتر»، پس از دو سال از ۲۰ آبان در سینماهای کشور اکران شده و ضعف‌های مفرطش در ساخت و محتوا عاملی شده تا بدون کوچک‌ترین اثرگذاری، مخاطبان از پای فیلم بلند شوند. اصغر نعیمی از منتقدان سابق سینمایی که از دهه ۸۰ به جرگه فیلمسازان پیوسته، سعی داشته با یک کمدی اجتماعی، حرف‌های مهمی از دغدغه‌های روز جامعه بزند، ولی به قدری همه چیز در فیلم او بد درآمده که همان حرف اصلی در طول فیلم گم می‌شود.

فیلم‌های سینمایی و مجموعه‌های تلویزیونی در تمام دنیا هر روز به شکلی واقع‌گرایانه‌تر ساخته می‌شوند و رقابت سختی برای جذب مخاطب در سراسر جهان وجود دارد، ولی ساخت فیلم برای جذب مخاطب همچنان به دغدغه برخی فیلمسازان تبدیل نشده است، چون برخی نگرانی و دغدغه خاصی بابت بازگشت سرمایه ندارند و به حداقل‌ها اکتفا می‌کنند.

■ **کلیشه‌گرایی محض**

فیلم دو روز دیرتر از همان دقایق ابتدایی روشن می‌کند که قرار است به موضوع حساس و چندلایه فرزندآوری بپردازد، اما مسیر بیان این مضمون بیش از آنکه بر پایه تحلیل اجتماعی یا روایت پیچیده‌ای شکل گیرد، در دام کلیشه‌های متداول و لوس می‌افتد. در حالی که فرهنگ‌سازی موفق، به‌جای تجویز باید مواجهه خلق کند و مخاطب را در شرایطی قرار دهد که خودش به نتیجه برسد.

معمولاً فیلم‌های کمدی چند سال اخیر بر پایه الگوهایی تکراری، اغراق رفتاری بدون منطق، پریدن از یک گره به گره دیگر بدون پرداخت، شوخی‌های موقعیتی سطحی و ترکیبی بی‌هدف از طنز کلامی و بدنی ساخته می‌شوند

فیلم تلاش دارد در ظاهر به دغدغه‌های نسل امروز درباره فرزندآوری و مهاجرت بپردازد، ولی بیشتر مجموعه‌ای از کلیشه‌های تصویری و روایی را می‌سازد. کلیشه‌هایی که نه‌تنها کمکی به فرهنگ‌سازی نمی‌کنند، بلکه سبب فاصله گرفتن مخاطب از پیام اصلی اثر می‌شوند. کلیشه‌های متعدد باعث می‌شود پیام اصلی نه‌تنها منتقل نشود، بلکه حتی اثر معکوس بگذارد. مخاطب امروز نسبت به پیام‌های گل‌درشت حساس است. هرجا «ترویج» و «تبلیغ» را احساس کند، بلافاصله فاصله می‌گیرد. در دوره و زمانه امروز حداقل انتظار از فیلمسازان می‌تواند توجه به همین مسائل باشد تا از تولید فیلم‌های شعاری فاصله بگیرند.

■ **رفتن به سمت کمدی‌های سطحی**

فیلم از سبک کمدی‌های کلیشه‌ای این روزها، موسیقی اغراق‌شده و دیالوگ‌هایی که صریحاً شعار می‌دهند استفاده می‌کند تا پیام اصلی را به مخاطب منتقل کند. همین رویکرد باعث می‌شود اثر بیشتر شبیه یک رپرتاژ فرهنگی به نظر برسد تا فیلمی که بتواند با هوشمندی ذهن مخاطب را درگیر کند، به همین دلیل روایت فاقد کشمکش واقعی است و بیشتر «نتیجه‌گیری» را از پیش تعیین می‌کند.

در حالی که فیلم می‌خواهد با زبان هنر فرهنگ‌سازی کند، در عمل به دلیل اتکای بیش از اندازه به قالب‌های کلیشه‌ای، مخاطب را در موضع دفاعی قرار می‌دهد. فرهنگ‌سازی مؤثر زمانی اتفاق می‌افتد که مخاطب خود را در روایت ببیند، نه زمانی که از او انتظار می‌رود پیام آماده را بی‌چون‌وچرا بپذیرد.

■ **بازی‌های نچسب بازیگران**

حتی بازی بازیگران باسابقه و کمدین‌های کارکشته‌ای مثل فرهاد آئیش در طول فیلم در حد درآوردن لهجه و حرکات فاقد جذابیت برای مخاطب تبدیل می‌شود. «دو روز دیرتر» اگر در زمینه طرح سوژه اجتماعی‌اش لنگ می‌زند و نمی‌تواند حرفش را به شکلی باورپذیر ارائه دهد، در بحث خلق موقعیت‌های کمدی و ساختن فیلم سرخوشانه هم عاجز است.

رفتن به سمت چنین کمدی‌هایی که بر پایه تیپ‌سازی‌های گل درشت و موقعیت‌های سطحی و لحظه‌ای بنا می‌شوند، آفت این روزهای سینمای کمدی ایران است. انگار فیلمسازان از یکسری الگوهای از پیش تعیین شده که در چند فیلم جواب داده استفاده می‌کنند و دیگر هیچ تلاشی برای رفتن به سمت ساختن اثری خلاقانه نمی‌کنند.

معمولاً فیلم‌های کمدی چند سال اخیر بر پایه الگوهایی تکراری، اغراق رفتاری بدون منطق، پریدن از یک گره به گره دیگر بدون پرداخت، شوخی‌های موقعیتی سطحی و ترکیبی بی‌هدف از طنز کلامی و بدنی ساخته می‌شوند و در این قالب و فرمول باتجربه‌ترین بازیگرها مثل فرهاد آئیش تباه می‌شوند. بازی سایر بازیگران مثل سینا مهراد و پردیس احمدیه هم چنگی به دل نمی‌زند تا فیلم از مجموعه بازیگرانش شکست بخورد.

مسئله اصلی این است که نه موقعیت‌ها جدیدند، نه رفتارها طبیعی. مخاطب امروز با سطح گسترده‌ای از فیلم‌هایی روبه‌روست که بخشی از آنها کمدی‌های مدرن هستند و بنابراین نسبت به شوخی‌های قابل پیش‌بینی حساس‌تر شده و به سادگی نمی‌خندند.

«دو روز دیرتر» به جای آنکه پیچیدگی موضوع فرزندآوری را در قالب یک درام اجتماعی واقع‌گرا و چندلایه نمایش دهد، به مسیر ساده‌سازی و شعار دادن می‌افتد. نتیجه آنکه اثر نه‌تنها نمی‌تواند گفت‌وگویی سازنده پیرامون بحران جمعیتی ایجاد کند، بلکه امکان فاصله گرفتن مخاطب از پیام اصلی را بیشتر می‌کند. فرهنگ‌سازی، به‌ویژه در موضوعاتی چنین حساس، نیازمند صداقت روایی، تحقیق اجتماعی دقیق و دوری از کلیشه‌سازی است؛ عناصری که در این فیلم کمتر به چشم می‌آیند.

رویداد

زن، هنر و بیداری در «جنگ فرهنگی» شانزدهمین جشنواره عمار

■ **زینب عشوریان**

میدان نبرد تمدن‌ها همیشه در خاکریز جغرافیا به وقوع نمی‌پیوندد، بلکه این نبرد به ذهن و هویت انسان‌ها گره خورده است. دفاع فرهنگی مردم ایران در برابر تهاجم نرم غرب، آثاری خلاقانه و مستدل را می‌طلبد؛ تولیداتی که می‌توانند از دل هنرمندان جوان بر عرصه وجودی مردم بنشینند و به بازتولید معانی دقیق از «جنگ فرهنگی» بپردازند. «جنگ فرهنگی» از موضوعات فراخوان شانزدهمین دوره جشنواره مردمی فیلم عمار، به درستی نشان دهنده ادامه همان مسیر آرمان‌خواهانه یعنی دفاع از حقیقت با ابزار هنر است.

در مرکز این نبرد فرهنگی، مسئله زن همچنان از مهم‌ترین محورهای فراخوان امسال است. غرب سال‌هاست با ابزار رسانه، به دنبال ترویج الگوی زن مصرف‌گرا، فردگرا و فاصله‌گرفته از خانواده است؛ الگویی که در تعارض با هویت زن مسلمان انقلاب اسلامی قرار دارد. فیلمسازان دغدغه‌مند به جای به تصویر کشیدن کلیشه‌ای و دفاع انفعالی از زن، به سراغ داستان‌های واقعی زنانی می‌روند که هویت خود را در متن جامعه انقلابی یافته‌اند؛ زنانی که در تربیت نسل‌ها، حضور اجتماعی و مقاومت فرهنگی نقش ایفا می‌کنند و در قالب هنر، معنای «زن تمدن‌ساز» را بازتعریف می‌کنند.

خانواده برای انقلاب اسلامی، نخستین سنگر تربیت و در «جنگ فرهنگی»، اولین هدف دشمنان است. جشنواره امسال با تأکید بر الگوی خانواده ایرانی اسلامی، هنرمندان را به بازنمایی آن سبک زندگی که محبت، مسئولیت و ایمان در آن جاری است، دعوت می‌کند؛ خانواده‌هایی که در سختی‌ها وفادار مانده‌اند؛ از پدران کارگر جهادی تا مادرانی که کانون مقاومت فرهنگی‌اند و مصادیق بسیاری که برای روایت وجود دارد.

شاکله شخصیتی و هویتی نوجوان ایرانی، اکنون در میدان تیر رسانه‌های جهانی قرار گرفته است. بنابراین، لزوم روایت از نوجوان ایرانی دیده می‌شود؛ نوجوانانی که در مواجهه با دوگانه‌های هویتی-جهانی، معنای تازه‌ای از استقلال فکری و مسئولیت اجتماعی را جست‌وجو می‌کنند. روایت فیلم‌ها می‌توانند از دل مدرسه، مسجد، گروه‌های سرود و فعالیت‌های فرهنگی نوجوانان آغاز شوند و چهره امیدوار نسل جدید را به تصویر بکشند.

بررسی جریان‌های متحجر و مقدس‌نما از آغاز نهضت امام خمینی(ره) تا امروز از دیگر موضوعاتی است که در این بخش به آن اشاره شده است؛ جریان‌هایی که به نام دین، راه انقلاب را بسته و حقیقت را به ظاهرگرایی فروکاسته‌اند. عمار، هنرمندان آگاه را به نقد این جریان‌ها فرا می‌خواند؛ نقدی منصفانه و مستند که نتیجه آن نه تخریب، بلکه پالایش درونی جبهه فرهنگی انقلاب است.

در محور حرکت‌های آتش‌به‌اختیار فرهنگی، عمار جویای روایت‌هایی اصیل از مردان و زنانی است که با خلاقیت و دغدغه، در مناطق محروم یا فضای مجازی، عملیات فرهنگی به راه انداخته‌اند. تولید اثر در این بخش، ادای دین به هزاران فعال گمنامی است که بی‌نام و نشان، سنگر فرهنگ را زنده نگه داشته‌اند.

ظرفیت‌شناسی مساجد به عنوان قلب تپنده حرکت‌های مردمی، از ضروری‌ترین مسائل فرهنگی است. مساجد در گفتمان انقلاب اسلامی تنها عبادت‌گاه نیستند، بلکه مرکز سازمان‌دهی اجتماعی است. همان‌طور که امام خمینی در این باره فرمودند: «مسجد مثل کلیسا نیست. کلیسا یک رابطه فردی مابین افراد و خدای تبارک و تعالی است، لکن مسجد مسلمین در زمان رسول خدا(ص) و در زمان خلفایی که بودند، هرجور بودند، مسجد مرکز سیاست اسلام بوده است.» هنرمندان باید تجربه‌های موفق و نوآورانه این کانون‌ها را با استفاده از قالب‌های معرفی شده در فراخوان تولید کنند و نشان دهند چگونه مسجد می‌تواند در جنگ نرم، نقطه مقاومت فرهنگی باشد.

«جنگ فرهنگی» واقعیتی عینی در صحنه زندگی امروز است. با تکیه بر تجربه مردمی و ایمان به جنگ فرهنگی، هنرمندان باید به جای تماشاگر بودن، روایتگر حقیقت‌های رخ داده در دل این جنگ باشند. جشنواره مردمی فیلم عمار دعوتی است به ایستادن در صف مقدم جهاد تبیین، برای دفاع از ذهن و دل نسل‌ها؛ نسلی که باید بداند فرهنگ، نه دیواری برای مراقبت از گذشته، بلکه پلی برای فتح آینده است.

مستند

نگاهی بی‌پرده به شهید امیر عبداللهیان

زندگی «آقای دیپلمات» سوژه مستند شد

مجموعه مستند «آقای دیپلمات» به کارگردانی پوریا نجفی و تهیه‌کنندگی امیرحسین جان‌پناه که در سه روایت جذاب، ناگفته‌هایی از زندگی شخصی و شغلی شهید حسین امیر عبداللهیان را قاب گرفته است، در نهمین جشنواره تلویزیونی مستند نمایش داده می‌شود.

امیرحسین جان‌پناه، تهیه‌کننده مستند آقای دیپلمات درباره دلیل ساخت این مستند به مهر گفت: شخصیت دیپلماتیک و در کنار آن شخصیت انقلابی و جهادی شهید حسین امیرعبداللهیان آن‌قدر پرفراز و نشیب و جذاب بود که هر مستندسازی را ترغیب و تشویق می‌کرد برای این قهرمان ملی مستند بسازد.

وی اضافه کرد: در زندگی‌اش هم آن‌قدر حرف و مطلب وجود دارد که ساعت‌ها و روزها باید در موردش صحبت کرد، اما در مجموعه مستند آقای دیپلمات سه روایت جذاب و ناگفته از زندگی شخصی و شغلی او ساخته شد که روایت سوم، از جشنواره تلویزیونی مستند و شبکه مستند پخش خواهد شد. جان‌پناه در توضیح این مستند عنوان کرد: اپیزود سوم این مجموعه مستند به دوران وزارت او در عرصه دیپلماسی کشور می‌پردازد. سعی کردیم مستندی بسازیم که نه در تمجید اغراق می‌کند و نه در روایتگری میان‌بر می‌زند؛ این قسمت از «آقای دیپلمات» تلاش دارد برخلاف بسیاری از مستندهای پرتره که صرفاً به بازخوانی کلیشه‌ها و تکرار روایت‌های رسمی بسنده می‌کنند، به سراغ بخش‌هایی از زندگی و کنش سیاسی شهید حسین امیرعبداللهیان برود که کمتر گفته شده و معمولاً در سایه مانده است. این فیلمساز مستند با اشاره به شیوه روایی «آقای دیپلمات» یادآور شد: این مستند تقریباً دو ماه بعد از شهادت این دیپلمات کلید خورد و از مرحله پیش تولید تا پس تولید تقریباً یک سال طول کشید. در این روایت، مخاطب با نگاهی تحلیلی و بی‌پرده‌تر نسبت به نقش‌آفرینی‌های او در تحولات منطقه‌ای روبه‌رو می‌شود؛ نگاهی که تلاش دارد تصویری واقعی‌تر، انسانی‌تر و سینمایی‌تر از یک دیپلمات تأثیرگذار ارائه دهد. جان‌پناه درباره سختی‌های تولید مستند درباره یک چهره سیاسی گفت: ساخت مستند پرتره درباره شخصیت‌های سیاسی و خصوصاً دیپلماتیک، سختی‌هایی دارد، اما نگاه خود شهید این موانع را برطرف می‌کرد. همین موانع گاهی در دسترسی به منابع پژوهشی و آرشیوی، تیم تولید را دچار مشکل می‌کرد. البته یکی از نقاط مثبت این مستند بخش پژوهش آن است که پوریا نجفی، کارگردان و پژوهشگر فیلم به خوبی از پس آن برآمد. وی اضافه کرد: البته برای انجام مصاحبه‌ها، تیم تولید با سختی‌هایی مواجه شد، آن هم به دلیل اینکه تقریباً همه مصاحبه‌شونده‌ها به جز خانواده بزرگوار شهید، جزو مسئولان لشکری و کشوری یا از محور مقاومت بودند. با این حال، در مواردی با کم لطفی بعضی از دوستان، همکاران و مسئولان که مستقیماً با امیر عبداللهیان کار می‌کردند، مواجه شدیم. تهیه‌کننده مجموعه مستند جان پناه در پاسخ به این سؤال که آیا نگاه شهید امیر عبداللهیان درباره فلسطین را در فیلمش روایت کرده است یا خیر، گفت: برای امیر عبداللهیان، فلسطین مسئله‌ای مهم و از اولویت‌های اصلی بود. او دائماً سفرها و دیدارهایی برای حقانیت مسئله فلسطین و جنایتکار بودن رژیم صهیونیستی، به کشورهای غرب آسیا و جهان اسلام داشت. به طوری که شهید اسماعیل هنیه او را «وزیر خارجه مقاومت» می‌نامید. این فیلمساز مستند درباره فعالیت این روزهای خود گفت: تیم تولید و سازنده ما در حال بررسی ایده‌های اولیه طرحی برای ساخت مستندی درباره یکی دیگر از قهرمانان ملی کشور است.

عوامل تولید مستند «آقای دیپلمات» عبارتند از کارگردان، نویسنده و پژوهشگر: پوریا نجفی، دستیار کارگردان: سجاد پرهیزکاری، مدیر تصویربرداری: سعید دولتخواه، تدوین: رسول انصاری، طراحی و ترکیب صدا: عرفان حسن‌زاده، صدابردار: رضا انصاری، مدیر تولید: محمدحسین رنجبر، اصلاح رنگ و نور: یحیی محمدعلیی، جلوه‌های ویژه: سیدمرتضی خلیل‌پور، طراح نشان: محمد روح‌الامین، آرشیو: حامد سلطان دوست، روابط عمومی: محمدحسین ولایتی، مجری طرح: استودیو ۱۷ و تهیه شده در بنیاد رسانه‌ای بیان.

دریچه

مهدی زارع، استاد پژوهشگاه زلزله‌شناسی و دبیر کنفرانس جامع مدیریت بحران و HSE:

هوش مصنوعی می‌تواند مدل حفاظت از میراث فرهنگی را متحول کند

دبیر کنفرانس جامع مدیریت بحران و HSE، با تأکید بر اینکه فناوری‌های نوینی چون هوش مصنوعی به سرعت در حال تبدیل شدن به ابزارهای اصلی مدیریت ریسک در حوزه میراث فرهنگی هستند، گفت: ایران از دانش فنی این حوزه عقب نیست، اما بزرگ‌ترین چالش، «تغییر ذهنیت مصرف‌کنندگان» و «ایجاد ارتباط درست میان فناوری و کاربران» است.

مهدی زارع، زلزله‌شناس، استاد پژوهشگاه زلزله‌شناسی و دبیر کنفرانس جامع مدیریت بحران و HSE، در گفت‌وگو با آنا ضمن اشاره به اهمیت ورود موضوعات نوین مانند هوش مصنوعی به عرصه میراث فرهنگی گفت: ورود این حوزه‌ها به معنای نبودن پیشینه نیست؛ امروز می‌خواهیم از دستاوردها بهره‌برداری بیشتری کنیم و به تعبیر غربی‌ها، به جای ترمز گرفتن، موضوع را ترویج دهیم. ضمن اینکه برخی گروه‌های دانشگاهی و شرکت‌های دانش‌بنیان مدت‌هاست در این زمینه فعالیت دارند. وی افزود: عرصه‌های نوین می‌توانند کمک‌های متعددی به مدیریت کاهش ریسک در حوزه میراث انجام دهند و ما ایرانی‌ها نیز از این دانش فنی بی‌بهره نیستیم. امروز تمام سیستم‌های هشدار از زلزله، سیلاب و آتش‌سوزی تا هشدار موشکباران و حمله دشمن، به نحوی با هوش مصنوعی و مدیریت داده‌ها آمیخته شده‌اند. زارع با اشاره به تجربه شخصی خود در زمینه هشدار زلزله توضیح داد که سه نفر از دانشجویانم در این حوزه دکتری گرفته‌اند و اکنون تخصص‌شان در کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما موضوع این است که دانش فنی و ابزارها باید در کنار هم به مصرف‌کننده تحویل داده شود.

وی چالش اصلی ایران و حتی بسیاری از کشورهای درحال توسعه را «نیاز به توسعه همزمان دانش فنی و فرهنگ مصرف فناوری» دانست و گفت: مصرف‌کننده بالقوه معمولاً می‌گوید سال‌ها بدون این فناوری کار کرده‌ام و اتفاقی نیفتاده، یا اینکه اگر حادثه‌ای رخ داد، آن زمان فکری می‌کنیم. تغییر این روحیه و ذهنیت زمان‌بر است و اتصال فناوری‌ها به سیستم‌های عملیاتی نیز دانش می‌خواهد. زارع با بیان مثالی افزود: ما هشدار درست صادر می‌کنیم تا مثلاً خط لوله گاز قطع شود، اما آن طرف، ایستگاه تغییر فشار باید بداند چطور عمل کند که موضوعی تخصصی است. نمی‌توانم نیرویی تربیت کنم که هم متخصص پالایشگاه باشد، هم ایستگاه فشار و هم حوزه‌های دیگر. ما تلاش می‌کنیم بخش خودمان را ارتقا دهیم و معتقدیم در میراث فرهنگی نیز باید همین مسیر طی شود.

وی در پایان گفت: فناوری‌های جدید و اپلیکیشن‌های مرتبط تا سال ۲۰۲۰ توسعه جدی پیدا کرده‌اند و نمونه‌های آن وارد ایران نیز شده است، اما برای استفاده تخصصی‌تر باید هم کاربر آگاه شود و هم تشویق شود که سرمایه‌گذاری و ورود به این عرصه را جدی بگیرد.